

agaciter cauet laqueum ⁊ declinat lapidis ictum: ⁊ si inciderit in laqueum ad sui liberationem conatur. Bernardus: Pudet hoc rationē non posse in homine quod natura potest in volucre. Ad idem mouere ⁊ amor qui habetur ad sanitatē corporis. Augustinus: Cum gaudio ⁊ facere i mortalis futurus quod faceret pro differēda morte moriturus. **C**irca octauo ad hoc debet incitare amor quē deus ⁊ angeli habent ad salutē nostrā. Bernar. Dñe quid est homo qui innotuisti ei aut fili⁹ hominis quā reputas euz? Deniqz mittis ei vnigenitū tuū: imittis spm̄ tuū: promittis vultū tuū. Et ne quid ab opere sollicitudinis nre vacet in celestibus etiam illos beatos spiritus propter nos mittis in ministerium. Omnes enim sunt administratorij spiritus ⁊c. **Debre. j.** Maxime ad stabilitatem valet gratia. Unde legitur de spiritu qd sit stabilis: **Sapie. vj. Debre.** ultimo Optimū est gratia stabilire cor: sicut terra si humor defuerit in puluere redigit ⁊ a vento dispergit: ⁊ corpus cum ab eo spiritus recesserit efficit cinis: sic si gratia spiritus sancti defuerit nouicius ad modū pulueris fit instabilis. In psal. Non sic impij nō sic sed tanqz puluis ⁊c. Ideo frequēter et deuote debet inuocare spiritum sanctū qui confirmet in eo quod operatus est.

Tractatus. D. card. cxix. de morum conuersione et quibus ipsa perficitur: et quibus impeditur.

D autē quod secundo loco in pfata professionis forma substantialiter ponit est morum conuersione: per quā monachus obligat se vt nō seculariter viuat sed mores suos s̄m regulam dirigat. Contra hanc ergo partē professio nis venit monachus qui seculariter viuit. Plane nō sufficit monacho mutasse locū contēptibile habitū assumpsisse: deferre tonsurā altam: coronā latā: nisi hec moruz conuersione concomitet. Bernar. Umbra enī religionis sunt ista nō veritas. Corporis puerio si sola fuerit erit nulla. Forma quidē cōuersionis est ista nō veritas. Ingressiēti monasteriū necesse est vt veraciter mutet in virū alterum: vt possit dicere

cum aplo Bala. ij. **U**iuo ego: iam nō ego: viuit autem in me christus. **C**ubi notandum qd ad perfectam morum conuersionem requiritur vt fiat conuersione interius et exterius: interius ⁊ hoc in omni affectu cordis: s̄m illud **Joelis scdo: Cōuertimini ad me in toto corde vestro.** Bernard⁹: Attende solerter quid diligas quid metuas: vnde gaudeas ⁊ cōtristeris ne sub habitu religioso secularē animum: ⁊ sub panis conuersionis inuenias cor puerius. Totū enī corpus in his quattuor affectionibus est: ⁊ de eis accipiendū puto quod dicit: **In toto corde tuo pueraris ad dominū.** **C**onuertat amor tuus vt nihil diligas oīno nisi ipsum aut certe ppter ipsum **C**onuertat etiā ad ipm̄ timor tuus: qz puerus est timor oīs quo metuis aliqd pter eū et nō propter eū: sicqz gaudiū tuum et tristitia tua eque ad ipsum cōuertatur. **H**oc autē ita fiat vt nō nisi s̄m eū doleas aut leteris. **E**xterius preterea puerio fienda est maxie quantū ad locutionē. **Jaco. j.** Si qd putat se religiosum esse ⁊ nō refrenat linguā suā huius vana est religio. **I**te quantū ad sensuū cōhibitionē ⁊ motuum corporis moderationē vt in incessu statu et ceteris motibus ei⁹ nihil fiat qd cuiusqz offendat aspectū: sed ipse doceat scitātē **Ecclia. xix.** **A**mictus corporis ⁊ risus dentium ⁊ ingressus hoīs enunciat de illo. **Ecclia. xxij.** **S**epi aures tuas spinis ⁊ noli audire linguā nequā. **E**t ori tuo facito ostia ⁊ seras auribus tuis. **I**te cōuersione fienda est quantū ad p̄suetudinē vt. s. conuersione mala puerat in bonā. Unde bernardus ad frēs de mōte dei loquēs de nouicio dicit: **A**d exuēdā de se seruitutis necessitatē ⁊ carnis sue v̄nantē p̄suetudines se accingat: necessitatē sibi faciēs p̄tra necessitatē: ⁊ p̄suetudinē cōtra p̄suetudines et affectū sibi formās cōtra affectū donec plenā mereat accipere delectationē vt delectationib⁹ seculi et carnis s̄m p̄siliū apostoli saltē tantū delectet eū carere quantū delectabat eū prius h̄re: ⁊ t̄m delectet euz de mēbris corporis sui seruire iustitie in scificationē: quantū delectabat eū prius seruire imundicie ⁊ iniquitati ad iniquitatē. **C**nde de viro religioso ascendenti in montē p̄fectōis monastice v̄ id qd dñs moyfi dixit

Quid requiratur ad p̄fectā conuersionē

Quō. interi⁹ exterioriqz toti p̄uertamur

Quincēda est p̄suetudo mala.

pedes ⁊ calciamenta soluenda spiritu aliter.

agna hoī
gnitas.

tima celu
ad nos fla
iendos.

ō sufficiūt
onacho ex
iora tantū
ortificatio
na.